

Република Србија
УПРАВНИ СУД
4 У. 4235/14
20.05.2016.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душанке Марјановић, председника већа, Весне Лазаревић и Гордане Богдановић, чланова већа, са судским саветником Горданом Војновић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А. из ...-..., ул. ... бр. ..., против Градске управе града Београда - Секретаријата за социјалну заштиту, ради поништаја решења XIX-02 број: 560-1004/13 од 18.02.2014. године, у предмету признавања права на додатак за помоћ и негу другог лица, у нејавној седници већа, одржаној дана 20.05.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиље, изјављена против решења Градског центра за социјални рад у Београду-Одељења Сурчин број: 55320-1470/2013 од 04.09.2013. године, којим решењем је одбијен захтев Б.Б. из ... за признавање права на додатак за помоћ и негу другог лица његовој супрузи А.А., као неоснован.

Тужбом поднетом Управном суду дана 21.03.2014. године, преко супруга Б.Б., тужилца је оспорила законитост решења туженог органа, наводећи да је већ осамнаест година дијабетичар на конвенционалној инсулинској терапији у три дневне дозе и да јој је због великих варијација гликемије нарушен вид, из ког разлога је неспособна да самостално обавља свакодневне животне активности. Истакла је и да тужени орган није прихватио наводе изнете у жалби о тоталном погоршању њеног здравственог стања (нагло слабљење вида, неспособност да се самостално брине о себи и немогућност кретања). Предложила је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган је у одговору на тужбу навео да у свему остаје при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и

посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, сагласно одредби члана 41. став 1. истог закона, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка ове управне ствари, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Правилно је поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио жалбу тужиле А.А. из ..., изјављену против решења првостепеног органа број: 55320-1470/2013 од 04.09.2013. године, налазећи да је то решење донето без повреде правила поступка, као и да је засновано на правилно утврђеном чињеничном стању и правилној примени материјалног права. Ово стога што је у поступку по жалби прибављен Налаз, мишљење и оцена другостепеног органа вештачења број: 759 од 20.11.2013. године, којим се тај орган вештачења сагласио са Налазом, мишљењем и оценом органа вештачења у првостепеном поступку број: 10227 01 од 21.08.2013. године да код тужиле не постоји потреба за помоћи и негом од стране другог лица. По оцени датих мишљења, у смислу одредби члана 10. став 2, члана 34. и члана 40. Правилника о образовању и начину рада органа вештачења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање(“Службени гласник РС”, бр. 59/08...7/2012), утврђено је да иста у потпуности могу да послуже као пуноважна мишљења вештака у смислу члана 149. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ”, бр. 33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС”, бр. 30/10).

Одредбом члана 92. став 1. Закона о социјалној заштити (“Службени гласник РС”, бр. 24/11) прописано је да право на додатак за помоћ и негу другог лица има лице коме је због телесног или сензорног оштећења, интелектуалних потешкоћа или промена у здравственом стању неопходна помоћ и нега другог лица да би задовољило своје основне животне потребе. Према ставу 2. истог члана Закона право на додатак за помоћ и негу другог лица лице из става 1. овог члана остварује ако то право не може да оствари по другом правном основу. Ставом 3. истог члана је прописано да се потреба за помоћи и негом другог лица, утврђује на основу прописа о пензијском и инвалидском осигурању, а ставом 5. да потреба за помоћи и негом другог лица постоји код лица из става 1. овог члана коме је услед телесног оштећења, оштећења чула вида које узрокује губитак осећаја светлости са тачном пројекцијом или се вид постиже са корекцијом 0,05, интелектуалних потешкоћа или промена у здравственом стању неопходна помоћ и нега другог лица ради задовољена основних животних потреба и које не може да устане из кревета, да се креће унутар стана без употребе помагала, да се храни, свлачи, облачи или да одржава основну личну хигијену без помоћи другог лица.

Суд је ценио наводе тужбе да је тужилца неспособна да самостално обавља свакодневне животне активности без помоћи супруга, али налази да су неосновани, с обзиром да је у поступку који је претходио доношењу оспореног решења, из усаглашених налаза вештака несумњиво утврђено да за сада не постоје медицински разлози да се код тужиле утврди потреба за помоћи и негом од стране другог лица, јер је самостално покретна, није слепо лице и способна је да се сама храни, облачи, свлачи и одржава основну личну хигијену, због чега се не може сматрати лицем коме би сагласно наведеној одредби члана 92. став 1. Закона о социјалној заштити припадало право на новчану накнаду за помоћ и негу другог лица.

Суд је имао у виду и остале наводе тужбе, али налази да су без утицаја на правилност и законитост оспореног решења, с обзиром да представљају поновљене наводе жалбе које је тужени орган, сагласно одредби члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку, потпуно и правилно ценио и дао разлоге које прихвата и овај суд, с тим да тужилца

за случај евентуалних промена у здравственом стању након окончања управног поступка који је претходио доношењу оспореног решења, може подношењем новог захтева иницирати поступак у коме ће нова медицинска документација о њеном садашњем здравственом стању бити предмет оцене првостепеног органа.

Следом изложеног, Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није поврђен закон на штету тужиле, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним спровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 20.05.2016. године, 4 У. 4235/14

Записничар
Гордана Војновић,с.р.

Председник већа-судија
Душанка Марјановић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТП/ИО